

ňonu chce navíc právě odpoledne. Jeho hrdlo míří k západu a odpolední slunce protlačuje paprsky hustým porostem za nepopsatelných světelných scén v korunách. A velmi pravděpodobně tu budete skoro sami...

Nepochopitelný Prielom drzého Hornádu

Druhý den si říká o zdolání „povinné“ trasy – Prielomu Hornádu. Z nepochopitelných důvodů opustila až potud pokojná říčka pohodlí Hornádské kotliny a prodrala se 12 km severního cípu krasového pohoříčka. Údolí je tu místy široké sotva pár metrů a vroubí ho stěny někde až stopadesátimetrové. Většinou je to ale malebná klikatá úžina s pár skalními úseky. Prielom se proto nejčastěji zdolává po pohodlných pěšinách, jen místy je třeba udělat pár kroků po „oceli“. Na rozdíl od většiny zdejších kaňonů lze Hornád projít oběma směry – po zakoupení vstupenky.

FOTO: JAN RÝDL

Člověk ve Slovenském ráji

Turistickou „selanku“ kolem Hornádu lze zpestřit odbočkou do Kláštorské doliny. Kratinké, ale pořádně strmé. A opět se smí jen proti proudu potoka, spíše proti jeho kaskádám. Žebříky, stupy a tisíce příležitostí fotit. Výstup je sice podle mapy plánován na hodinu, ale průměrně zdatný turista bude během tři čtvrté hodinky kde? – opět na Kláštorisku. Odsud ovšem během dvaceti minut snadno po jiné cestě zase seběhne přesně na místo, kde opustil Prielom Hornádu.

Odpočinkové výlety

Třetí den už bude každý rozumný turista plánovat jako odpočinkový. Buď se dá lenořit třeba ve Spišské Kolibě přímo v Podlesku, nebo je nablízku mnoho výletních cílů. Autem je na dosah třeba Dobšinská ledová jeskyně na jihu ráje, dále na východ Spišský hrad nebo Poprad s parádním koupalištěm AquaCity.

Z Popradu se navíc dá udělat hezký výlet električkou do skutečných velehor, přičemž nejlépe po předchozí rezervaci lze stihnout pohodlně i výjezd lanovkou na Lomnický štít do výšky 2632 m. Jen na lanovku samotnou je ovšem třeba si vyhradit slovenskou tisícikorunu na jednoho dospělého.

Sedmdesát metrů vody

Odpočínatý turista má na výběr stále dostatek krasových tras. Třeba nejpříkrřejší dolinu v západní části Slovenského ráje zvanou Sokolia. V cestě – opět jednosměrně – stojí postupně vodopády Skalný, Vyšný a Závojový. Poslední je nejvyšším v celém parku se 70 výškovými metry. Opět se tady vyplavuje adrenalin na žebřících a ocelových stupech. Dvě hodiny na celý kaňon bude málo i pro zdatné kaňonové bojovníky.

Jedinou nevýhodou doliny Velký Sokol je, že ústí hluboko upro-

střed ráje a návrat do místa ubytování znamená projít trasu, kterou jsme už předtím nejméně jednou absolvovali. Ale Sokolí „tiesňava“ se svými kamennými vraty a Róthovou dolinou za to stojí. ■

JAN RÝDL

Jak se tam dostat

Nejpohodlnější je cestovat nočním rychlíkem. Lehátko ani lůžko nepřijde draho a ráno se z Popradu do ráje dá snadno dostat. Kdo se bez svého auta na dovolené nebude cítit dostatečně svobodný, může naložit na vlak auto i sebe. Cena je rozhodně příznivější už při dvou cestujících než platit benzín či naftu. O únavě ze šesti set kilometrů za volantem není třeba mluvit.

Do Popradu lze samozřejmě i přiletět, ale tuto formu dopravy uvádíme jen pro úplnost – nejméně dvouapůltisícová letenka + poplatky.

Na co nezapomenout

BOTY, MOBIL A POJIŠTĚNÍ

Ačkoliv tento článek láká milovníky přírody na pohodový canyoning, protože opravdu nejde ani v nejexponovanějších místech celého ráje o otevřené riziko, přesto je řeč o turistice v horách, skalách a vodě. Proto je na místě především vybavit se pořádnou trekkingovou obuví. Poskakovat z kamene na kámen a výskat hrůzou z namočení bílých ponožek a nových tenisek je projev turistického ignorantství, kterého je bohužel Slovenský ráj denně smutným svědkem. Užít si dobrodružný průstup bystřinou znamená nemít starost o pár kroků ve vodě, hluboké pár centimetrů. Rozum navíc velí about pořádnou botu i proto, že mokrá vápenec proklátě klouže. Už proto je záhodno do Slovenského ráje vstupovat navíc s mobilem – číslo na Horskou službu je 18300 – a dobrým, skutečně funkčním pojištěním.